

«Да закипѣхъ въ облиѣ бѣзви,»
«Руйни зина медовити,»
«Да сад пињѣхъ по зофети,
По менежи й по годежи,
По весели шумни свадби
Съ сладкогласни гусла и гайди.

«Да извадїхъ и овчари,»
«Рунни стада въ полувари,»
«При извори бистри хладни и зори
«Да си изградїхъ вити мандри;»
«Съ тѣнки свирки да засвирихъ,
Стадата си да растирихъ,
По си поля по ливади,
По зеленицамъ юморавици

«Свишоводно къмъ доилана,»
«Да си мамїхъ рунни стада,»
«Бѣль ми преснакъ да си доихъ,»
«Тлъсто сирне да си сирїхъ,

«По градски ми тамъ улици,
На ослици съ кобилици,
Да менуватъ съ плавно злато,
Съ прѣфинено бѣло сребро.

«И търговци огрижени,»
«За кярове умилини,»
«Нека тръгнатъ да търкуважтъ,»
«За кярове да пижтуважтъ,

«Презъ високо лѣсно горе
И презъ страшно тъмно доле,
Презъ стрѣвники тамъ и турви,»
«И презъ тѣсни ми юлисири,»

«Кервани имъ съ тѣнки штоки,»
«Съ колринени скъпидоми,»
«Нека безъ страѣ да си вървїхъ,
Шумно гълъчино да си скриптихъ.

«Дружество имъ ще дочаква,
Тежки стоки безъ новрѣда.
Семейство имъ ще ги очаква,
Живо здраво съ добра сетька.

«Гурбетца ми киражии,»
«Съ мустакати кервани,»
«Съ тѣнки свирки осенови,»
«Керваните да си водїхъ!

«Млади момци подстрижени,
Да расчешатъ вѣч' перчени,
Средъ хорлаща да засвирихъ,
Вити хора да си забиратъ.